

23. juli 2013

EM 2013/89

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge et forslag til en tilbudslov, der skal udstikke de juridiske, tekniske og kommercielle rammer for Selvstyrets indkøb og anskaffelser. Lovforslaget skal sikre, at leverandører behandles lige, at der er klare rammer for valg af leverandører ved udbud og at der oprettes en klageinstans omkring udbud. I lovforslaget bør ligeledes indarbejdes retningslinjer for hvorledes samfundsøkonomiske hensyn i bredere forstand skal indgå i tildelingskriterierne for valg af leverandører.

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

At købe sine varer i Grønland er ikke altid den billigste mulighed. Men den billigste pris er ikke altid den bedste pris. Det er vigtigt for vores samfund at der findes lokale virksomheder, der giver lokale arbejdspladser og som har kendskab til de vilkår der gælder her i landet.

I november 2011 fremlagde det tidligere Naalakkersuisut en indkøbsredegørelse. Af den fremgår det, at Selvstyrets centraladministration med underliggende enheder indkøber for mindst 1,5 milliarder kroner årligt. Dermed er det offentliges indkøb en meget stor faktor i de lokale virksomheders indtægtsgrundlag.

I dag er der ikke nogen lovgivning, men blot et cirkulære, der regulerer rammerne for det offentliges indkøb. Det giver naturligvis noget fleksibilitet. Men det betyder også at udbud og tildeling af opgaver kan ske på et uklart grundlag, hvilket ikke er betryggende. Der er brug for nogle meget klare rammer omkring udbud, kriterier ved tildeling af opgaver og klage-muligheder.

Indkøbsredegørelsen lægger vægt på, at det offentlige kan spare penge ved at effektivisere og koordinere indkøb. Det er selvfølgelig vigtigt, at det offentlige ser på varernes pris når de handler for samfundets penge. Men det er også vigtigt at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser når der handles, således at forskellige hensyn balanceres på en passende vis.

Der kan være stor forskel på de vilkår og behov der gælder for en institution i Nuuk og en institution i Uummannaq. For eksempel kan det være sværere at få service på en maskine i Uummannaq end i Nuuk. Den slags forskellige vilkår kender lokale virksomheder og det er efter min mening en fordel.

Derfor mener jeg at man bør indarbejde samfundsøkonomiske hensyn i en kommende lov. Man kan eksempelvis udforme nogle kriterier der vil være en fordel, for at vinde et udbud, såsom lokal tilstedeværelse, oprettelse af praktikpladser eller erfaring med at operere i Grønland. Man kan også overveje at tillade lokale leverandører at være en smule dyrere end udefrakommende leverandører.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det er klart at udarbejdelsen af helt ny lovgivning vil være ressourcekrævende. Det foreslås at en del af finansieringen kan ske over konto 20.30.05 der er målrettet innovations- og projektopgaver. Det vurderes at såfremt forslaget bliver realiseret vil det have en positiv økonomisk effekt for Selvstyret, da det alt andet lige må antages at forslaget vil medvirke til at strømline og koordinere Selvstyrets indkøb.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Det vurderes at konsekvenserne for det private erhvervsliv i Grønland altovervejende vil være positive, da der skabes klare rammer for indkøb og da samfundsøkonomiske hensyn vil blive vægtet højere end i dag. Forslaget vil også indebære at flere af Selvstyrets indkøb vil foregå under en form for konkurrenceudsættelse, hvilket også må formodes at virke gavnligt for det grønlandske erhvervsliv i forhold til arbejde målrettet på at optimere service og ydelser i konkurrence med andre potentielle leverandører.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.